

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010343
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2014 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi v trestnej veci obžalovaného

D. Q.nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., E. cesta XXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/101/2013-233 zo dňa 17.12.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Na obvineného D. Q. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza obžalobu sp. zn. 2Pv 73/13 zo dňa 16.05.2013 pre skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že ako osoba oprávnená konať v mene daňového subjektu s obchodným menom D. Q., IČO: 33 975 574, sídlo: T., D. X/XX, na Daňovom úrade Prievidza podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty
- dňa 29.12.2008 za zdaňovacie obdobie november 2008, v ktorom si neoprávnene uplatnil na odpočítanie neexistujúce výdavky v prospech spoločnosti G. s.r.o., a to podľa nepravdivých príjmových pokladničných dokladov, výdavkových pokladničných dokladov a faktúr s číslami XXXX/XXX - XXXX/XXX, v celkovej sume 1.026.866,- Sk (34.085,70 eur), čím skrátil svoju daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2008 vo výške 1.026.866,- Sk (34.085,70 eur),
- dňa 26.1.2009 za zdaňovacie obdobie december 2008, v ktorom si neoprávnene uplatnil na odpočítanie neexistujúce výdavky v prospech spoločnosti G., s.r.o., a to podľa nepravdivých príjmových pokladničných dokladov, výdavkových pokladničných dokladov a faktúr s číslami XXXX/XXX - XXXX/XXX, v celkovej sume 917.721,- Sk (30.462,76 eur), čím skrátil svoju daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2008 vo výške 917.721,- Sk (30.462,76 eur),
a celkovo tak na škodu Daňového úradu Prievidza skrátil svoju daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty vo výške 1.944.587,- Sk (64.548,46 eur) a ktoré obžaloba kvalifikovala ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zák.

Uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/101/2013-233 zo dňa 17.12.2013 bolo trestné stíhanie proti obvinenému D. Q. podľa § 244 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s použitím § 215 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku a § 9 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zastavené, pretože trestné stíhanie je neprípustné.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza. V sťažnosti namietal, že uznesenie súdu prvého stupňa považuje za nezákonné, pretože rozhodnutie o zahladiení odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/69/2012 týkajúce sa obvineného D. Q. nevytvára prekážku „ne bis in idem“, pre vec Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/101/2013.

Napadnuté uznesenie je v rozpore s § 9 ods. 2 Tr. por., v spojení s § 10 ods. 16 Tr. por. S možnosťou trestného stíhania zvyšnej časti pokračovacieho trestného činu podľa § 9 ods. 2 Tr. por. sa súd nevysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia v žiadnom smere. Ak v zmysle § 9 ods. 2 Tr. por. právoplatné odsúdenie čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu nebráni trestnému stíhaniu vo zvyšnej časti takého pokračovacieho trestného činu, súd nemal rozhodnúť napadnutým uznesením. Žiadal preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci opäť konal a rozhodol.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal výrok napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k názoru, že vyslovený záver súdu prvého stupňa o tom, že skutky pre ktoré bola aktuálne podaná obžaloba na obvineného D. Q. zo dňa 16.05.2013 pod sp.zn. 2Pv 73/13, tvoria ďalší čiastkový skutok pokračovacieho trestného činu vo vzťahu k skutku, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/69/2012 zo dňa 16.05.2012, právoplatným dňa 16.05.2012. Z trestného spisu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/69/2012 vyplýva, že rozsudkom sp. zn. 1T/69/2012 zo dňa 16.05.2012, právoplatným dňa 16.05.2012 bol D. Q. uznaný vinným zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 3 roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba na 3 roky spolu s probačným dohľadom. Za tento skutok spáchaný dňa 31.03.2009 mu bolo vznesené obvinenie dňa 28.09.2011 a uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené dňa 12.10.2011.

Skutky, pre ktoré je obvinený trestne stíhaný v teraz posudzovanej veci a ktoré spáchal v dňoch 29.12.2008 a 26.01.2009 spolu so skutkom spáchaným dňa 31.03.2009 v právoplatne rozhodnutej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/69/2012, spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať trestný čin, preto v zmysle § 122 ods. 10 a 13 Tr. zák. a § 10 ods. 16 Tr. por. tieto čiastkové útoky vykazujú zákonné znaky jedného pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Napokon s týmto záverom sa stotožnil aj prokurátor a nebol ani sťažnosťou namietaný. Preto v tomto smere krajský súd odkazuje v plnej miere na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na ustanovenie § 9 ods. 2 Tr. por. samotné právoplatné odsúdenie obvineného za čiastkový útok tohto pokračovacieho zločinu už citovaným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/69/2012 by nebolo prekážkou, aby sa vo zvyšnej časti viedlo trestné stíhanie pre ďalší čiastkový útok tohto pokračovacieho trestného činu v teraz posudzovanej veci a mohlo preto prichádzať do úvahy aj ukladanie spoločného trestu, teda postup predpokladaný v ustanovení § 41 ods. 3 Tr. zák. Z trestného spisu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/69/2012 však vyplýva, že uznesením tohto súdu sp. zn. 1T/69/2012 zo dňa 07.03.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.04.2013, bol obvinenému trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/69/2012 zo dňa 16.05.2012 odpustený s účinkom, že sa neho hľadí, ako by nebol odsúdený a to na základe amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013. Preto v zmysle § 92 ods. 5 Tr. zák. je toto jeho odsúdenie zahladené. Vzhľadom na účinky vyplývajúce z ustanovenia § 93 ods. 1 Tr. zák. a spojené so zahladením tohto odsúdenia, je potom ukladanie spoločného trestu postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. vylúčené. Zo znenia ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. je totiž zrejmé, že umožňuje uloženie spoločného trestu len v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, avšak nie aj v prípade, ak toto odsúdenie je už zahladené. Citované ustanovenie Trestného zákona nemá totiž také znenie, ktoré by výslovne stanovovalo, že ustanovenie o spoločnom treste za pokračovanie v trestnom čine sa použije aj vtedy, ak je skoršie odsúdenie takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vzhľadom na základnú zásadu „ne bis in idem“, teda právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát za ten istý skutok, vyplývajúcu z čl. 50 ods. 5 ústavy, z čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, z čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie č. 209/1992 Zb.) a vyjadrenú v ustanoveniach § 2 ods. 8 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. a s prihliadnutím na citované rozhodnutie o amnestii prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013, ktoré v posudzovanej veci

tvorilo prekážku v pokračovaní trestného stíhania obvineného D. Q., rozhodol okresný súd správne, keď podľa § 244 ods. 1 písm. c) Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. trestné stíhanie zastavil.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd nepovažoval sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.